



## ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρώτον, ἐν Ἀθήναις,  
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῖντα τέσσαρα,  
μία νὰ ταιριάζῃ βροῖκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἐβδομάδα—μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,  
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.  
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,  
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια—ὅπως πρίν καὶ νταραβέρια.  
Γράμματα καὶ πληρωμαί—ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.  
Μὲς ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα—κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιὰ δεκάρα  
Κι' ἂς τὴν δίνη ὅποιος θέλει—εἰδ' ἄλλῃς δὲν μᾶς μέλει.

Ἐπὶ τοῦ Ἰουλίου,  
καὶ λαύρα τοῦ ἡλίου.

Τὸ νούμερό μας εἶν' εἰκοσιτέσσαρα,  
σᾶς παραπέμπω πάλιν εἰς τὸν Καίσαρά.

Τραὰ σημεῖα τῶν καιρῶν  
ἐν μέσῳ τῶσων συμφορῶν.

Ἐσχάτως ἀνεφάνησαν ἀλλόκοτα σημεῖα  
εἰς τοὺς αἰθέρας τοῦρανοῦ καὶ εἰς τῆς γῆς τὸ στρώμα,  
κι' ἀμφιβολία, κύριοι, νὰ μὴ σᾶς μένῃ μία  
ἂν σᾶς εἰπῶ μὲ Κάλχαντος ἢ Ἀστρονόμου στόμα,  
πῶς ὅθεν καὶ ἂν ἔρχονται, ἀπὸ βορρᾶν ἢ νότον,  
εἶναι τεκμήρια τραὰ ἐκτάκτων γεγονότων.

Τῆς πρωτευούσης ὁ πυκνὸς κονιορτὸς ἐν πρώτοις,  
ποῦ ἀπὸ χθὲς τὰ μάτια μας σὰν σύννεφο σκεπάζει,  
σημαίνει πῶς ὁ Πάρεδρος καὶ φίλος Σηλυβριώτης  
τὰ νέα του καθήκοντα διόλου δὲν σκαμπάζει  
κι' ἀφοῦ ὑπηρεσίας του πολλὰς δὲν μᾶς παρέχει  
τοῦλάχιστον τὴν πόλιν μας συχνὰ ἂς καταβρέχῃ.

Εἰς τὸν ὀρίζοντα ψηλὰ προχθὲς ἐφάνη πάλιν  
ἐν σμήνος ἀπὸ μύρμηγκας μικροὺς καὶ πτεροφόρους,  
κι' αὐτὸ θαρρῶ ἐξηγήσιν δὲν ἐπιδέχεται ἄλλην,  
παρ' ὅτι θὲ νὰ ἔχουμεν βαρεῖς ἐκ νέου φόρους.  
Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Ὑμηττὸν ἐπρόβαλε γεράκι,  
κι' αὐτὸ δηλοῖ πῶς θάχουμε καὶ τὸν Δημητρακάκη.

Τὸ ἄστρον ὅμως, ποῦ λαμπρὸν ἄστρον οὐρανὸν ἐφάνη  
ὥς κόκκινον βεγγαλικὸν γιὰ μιὰ στιγμή κι' ἐχάθη,  
νομίζω κάτι τί κι' αὐτὸ πῶς θέλει νὰ σημάνῃ  
καὶ ἴσως κρύβει πτώχευσιν ὅτ' ἀφωτεινά του βάθῃ.  
Μὰ τῶν ΚΑΙΡΩΝ ἡ ἐκδοσις εἰς νέον μέγα σχῆμα  
σημαίνει ἀφενκα λοιμὸν ἢ λιμικὴν ἢ λίμα.

Ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴν κάθοδον ὅτ' οὐ θέατρον Φαλήρου  
τοῦ σεβαστοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ κρίνῃ,  
ὅτι θὰ παύσουν τᾶσφαιρα πυρὰ ἐξ ὀλοκλήρου,  
καὶ ἴσως καὶ βαρύτονος ἐντὸς ὀλίγου γίνῃ.  
Μαζὶ δὲ μὲ τὴν ἀφίξιν τοῦ δρόμωνος ΜΙΑΟΥΛΗ  
νέα θαρρῶ θὰ ἔχουμεν ταξείδια τοῦ Σταμούλη.

Ἐπει' αὐτὰ τὰ δυνατὰ τῆς ἐποχῆς μελέτῃ  
δηλοῦν πῶς ὁ Κουταλιανὸς εἰς νέας του ἀσκήσεις  
θὲ νὰ σηκώσῃ σίδερα, κανόνια καὶ μα ν τ έ μ 1 α,  
καὶ ἴσως ἀνακατωθῇ καὶ ὅτ' ἀς μετακομίσεις.  
Νομίζω δὲ μὲ τοῦ καιροῦ τὰς ἰδιοτροπίας,  
ὅτι καὶ πάλι θάχουμε πολλὰς χρεωκοπίας.

Τὸ Συνδικάτον πρὸς καιρὸν ἐν σιωπῇ προσμένει,  
ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ Ἀμπελᾶς ἀκούεται καθόλου,  
κι' ἡ τόση νεκρική σιγή, μοῦ φαίνεται, σημαίνει  
πῶς κι' ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ τραβᾷ κατὰ διαβόλου.  
Ἐν τούτοις τοῦ Φιλήμονος τὸ τελευταῖον γράμμα  
ἔχυσε φῶς κι' ἐσκότισε τὸ ζήτημα συνάμα.

Προχθὲς μακρύτερον πτηνόν, ποῦ ἔμοιαζε κομήτη,  
ἐνῶ ὁ βουλευτὴς Ἀγυιᾶς τραβοῦσε ὅτ' οὐ Ταμεῖον,  
ἐπέρασε καὶ κάτι τί τοῦ ἄφησε ὅτ' οὐ μύτη,  
καὶ ὅλοι τὸ ἐξηγήσαν πολὺ καλὸν σημεῖον.  
Κι' ἐν ὅσῳ ἀναπνέομεν τῶν Ἀθηνῶν ἀέρα,  
ὅς μὴν ἀπελπίζομεθα καὶ ἀπὸ τὴν χολέρα.